

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2022. február 10.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jog – 593/2008/EK („Róma I”) rendelet – Fogasztói szerződések – Az alkalmazandó jog megválasztása – A 6. cikk (4) bekezdésének c) pontja – Az ingatlannal kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérletre vonatkozó szerződések kizárása – A kizárólag jövedelemszerzés érdekében való kitermelés céljából ültetett fákra vonatkozó haszonbérleti szerződést és szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést tartalmazó adásvételi szerződés”

A C-595/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2020. november 13-án érkezett, 2020. szeptember 28-i határozatával terjesztett elő az

UE

és

a **ShareWood Switzerland AG**,

VF

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Jääskinen tanácselnök, M. Safjan (előadó) és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– UE képviselőjében R. Mirfakhrai Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

- a ShareWood Switzerland AG és VF képviselőjében S. Albiez Rechtsanwalt,
- az Európai Bizottság képviselőjében kezdetben: M. Wasmeier és M. Wilderspin, később: M. Wasmeier és W. Wils, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma I”) (HL 2008. L 177., 6. o.; helyesbítés: HL 2009. L 309., 87. o., a továbbiakban: „Róma I” rendelet) 6. cikke (4) bekezdése c) pontjának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az UE, valamint a ShareWood Switzerland AG (a továbbiakban: ShareWood) és VF között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya ez utóbbiak azon kötelezettsége, hogy az e felek által kötött keretszerződés alapján fizessenek egy pénzösszeget UE részére.

Uniós jogi háttér

- 3 A „Róma I” rendelet (7) preambulumbekkezdése kimondja:

„E rendelet tárgyi hatályának és rendelkezéseinek összhangban kell lenniük a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, a 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelettel (»Brüsszel I.«) [(HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.)], valamint a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (»Róma II.«) [(HL 2007. L 199., 40. o.)].”

- 4 A „Róma I” rendelet „Fogyasztói szerződések” című 6. cikke értelmében:

„(1) Az 5. és 7. cikk sérelme nélkül egy olyan szerződésre, amelyet egy természetes személy üzleti vagy szakmai tevékenységén kívüli célra (»a fogyasztó«) kötött egy másik, az üzleti vagy szakmai tevékenysége gyakorlásának keretében eljáró személlyel (»a vállalkozó«), annak az országnak a joga az irányadó, ahol a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található, feltéve, hogy a vállalkozó:

- a) üzleti vagy szakmai tevékenységét abban az országban folytatja, ahol a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található; vagy
- b) minden más esetben ilyen jellegű tevékenységei ebbe az országba vagy az ezen országot is magában foglaló országokba irányulnak,

és a szerződés e tevékenységekkel kapcsolatos.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, a felek a 3. cikknek megfelelően megválaszthatják az alkalmazandó jogot azon szerződésükre, amely megfelel az (1) bekezdés követelményeinek. A felek jogválasztása azonban nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől – az (1) bekezdés alapján jogválasztás hiányában alkalmazandó jog értelmében – megállapodás útján nem lehet eltérni.

[...]

(4) Az (1) és (2) bekezdés a következő szerződésekre nem alkalmazandó:

[...]

c) ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérletre vonatkozó szerződések, kivéve [az ingatlanok időben megosztott használati jogának megszerzésére irányuló szerződések egyes szempontjai vonatkozásában a fogyasztók védelméről szóló, 1994. október 26-i] 94/47/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 1994. L 280., 83. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 315. o.)] szerinti, az ingatlanok időben megosztott használati jogára irányuló szerződéseket;

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 5 2012 januárja és 2014 júniusa között UE, Ausztriában lakóhellyel rendelkező fogyasztó, a svájci székhelyű ShareWood társasággal keretszerződést, valamint négy adásvételi szerződést kötött teakfa és balzafa Brazíliában való beszerzésére.
- 6 E négy adásvételi szerződés tárgya 705 darab, 67 328,85 euró értékű teakfa, 2690 darab, 101 716,53 euró értékű teakfa, 2600 darab, 111 583,34 euró értékű teakfa, illetve 1860 darab, 32 340 euró értékű balzafa volt. E keretszerződés bérleti és szolgáltatási szerződést is tartalmazott. A bérleti szerződés jogot biztosított az érintett fák termesztésére, és a bérleti díjat belefoglalták ez utóbbiak vételárába. Ami a szolgáltatási szerződést illeti, abban a ShareWood vállalta, hogy műveli, kezeli, kitermeli és értékesíti a fákat, és a fa értékesítéséből származó nettó bevételt átutalja UE részére. A nettó és bruttó bevétel különbözete képezte a ShareWood által nyújtott szolgáltatások díjazását, amelyet a bevétel bizonyos százalékában határoztak meg.

- 7 Az alábbi záradékok az említett keretszerződés részét képezték:

„3.1. A [ShareWood] a [ShareWood] és a [Sharewood do Brasil Reflorestadora Ltda] az ültetvényeket saját nevében és saját számlájára értékesíti [UE-nek]. A vételár megfizetésével [a ShareWood] vállalja, hogy a fák tulajdonjogát átruházza [UE-re].

3.2. [UE] már telepített és azonosított fákat vásárol. Az egyéniesítésre a kitermelésig és az értékesítésig faleltár segítségével, faszám, területszám, parcellaszám és ültetvényszám alapján kerül sor.

[...]

4.2. A teljesített adásvétel igazolásaként a fizetés beérkezését követően a megvásárolt fák egyedi jellemzőit tartalmazó faokiratot küldenek [UE] részére.

[...]

7. Földbérlet

7.1. A fák megvásárlásával [UE] egyúttal bérbe veszi a megfelelő földterületet (lásd az egyedi szerződést) mindaddig, amíg azon [a ShareWoodtól] megvásárolt fák állnak, legfeljebb azonban az egyedi szerződésben meghatározott időtartamra. A bérlet csak a megvásárolt fák termesztésére vonatkozó jogot tartalmazza.

7.2. A bérleti díjat a vételár tartalmazza.

[...]

7.3. A bérlet csak a fák továbbértékesítésével ruházható át. Az albérletbe adás kizárt.

8. A fák [UE] általi viszonteladása

8.1. [UE] – szolgáltatási szerződéssel vagy anélkül – bármikor értékesítheti a fáit harmadik személy részére, és a tulajdonjogot átruházhatja e harmadik személyre. [UE] vállalja, hogy a megfelelő földbérletet átruházza a harmadik személyre, és hogy e kötelezettséget átruházza a harmadik személyre.

[...]

9. A megvásárolt fák értékének megőrzése

9.1. [A ShareWood] az értéknövelés és az értékmegőrzés érdekében a fák rendszeres gondozását javasolja. Ezt a szolgáltatást kínálja [a ShareWood] a szolgáltatási szerződéssel.

[...]

11. Szolgáltatási szerződés

11.1. [UE] azzal, hogy szolgáltatási szerződést köt [a ShareWooddal], megbízza [a ShareWoodot], hogy az ültetvénykezelésnek megfelelően és a fenntartható ültetvény-gazdálkodásra vonatkozó nemzetközi szabványok figyelembevételével művelje, kezelje, gondozza, termelje ki és értékesítse a megvásárolt fákat, és a fa értékesítéséből származó nettó bevételt fizesse ki [UE] részére az általa megadott bankszámlára. [A ShareWood] vállalja továbbá a földbérletből eredő valamennyi kötelezettséget.

[...]

11.9. [UE] megbízása alapján – az ültetvénykezelés figyelembevételével – [a ShareWood] dönti el, hogy mely fákat mely évben fogják kitermelni. A kitermelés előtt [a ShareWood] megfelelően tájékoztatja [UE-t]. A javasolt fakitermelést elfogadottnak kell tekinteni, ha [UE] a tájékoztatás postai úton vagy e-mailben történő kézhezvételétől számított 10 napon belül nem utasítja el a javasolt fakitermelést.

[...]

15.1. [A ShareWood] az ültetést követő első négy évben [UE] és saját maga javára biztosítást köt a földterületre és a teakfákra (más fákra azonban nem) tűz, villámlás, erős szelek, csapadék és fagykárak ellen. [UE] tudomásul veszi, hogy a teakfák kevesebb mint 10%-ának megfelelő veszteséget nem fedezi a biztosítás.

[...]

24.1. A keretszerződésre és minden egyedi szerződésre – (i) a nemzetközi egyezmények, többek között az Egyesült Nemzetek Szervezetének az áruk nemzetközi adásvételére vonatkozó, 1980. április 11-i egyezményének (CISC) és (ii) a kollíziós szabályok kizárásával – a svájci anyagi jog alkalmazandó. [...]"

- 8 A jelen ítélet 6. pontjában említett, 2600 darab teakfára vonatkozó adásvételi szerződést a felek közös megegyezéssel megszüntették.
- 9 UE keresetet indított a Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság, Ausztria) előtt annak megállapítása iránt, hogy a ShareWood nem teljesítette a szóban forgó fák tulajdonjogának átruházására irányuló kötelezettségét, valamint hogy a ShareWood, valamint VF, e társaság ügyvezetője és igazgatótanácsának tagja egyetemlegesen köteles legyen megfizetni neki 201 385,38 euró összeget és kamatait, illetve megtéríteni költségeit és kiadásait. Ezenkívül e keresetben UE azt állította, hogy mint fogyasztó az osztrák jog rendelkezései értelmében jogosult a jelen ítélet 6. pontjában említett másik három adásvételi szerződés felmondására, valamint arra, hogy kártérítésben részesüljön.
- 10 2019. szeptember 9-i ítéletével a Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság) elutasította az említett keresetet. 2020. február 25-i ítéletével az Oberlandesgericht Wien (bécsi regionális felsőbíróság, Ausztria) helybenhagyta ezt az ítéletet.
- 11 Az UE által ezen ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelem tárgyában eljáró Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) úgy véli, hogy az UE és a ShareWood közötti szerződéses jogviszony a „Róma I” rendelet 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozik. A jelen ítélet 5. pontjában említett keretszerződésből kitűnik, hogy e felek megállapodtak a svájci jog alkalmazásában. Ugyanakkor e rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően e választás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől az e 6. cikk (1) bekezdése alapján jogválasztás hiányában alkalmazandó jog, azaz a jelen esetben az osztrák jog értelmében nem lehet megállapodás útján eltérni.
- 12 Mindemellett e bíróság rámutat arra, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita keretében a fogyasztó védelmére irányuló ilyen kógens nemzeti rendelkezésekre csak azzal a feltétellel lehet hivatkozni, ha a szóban forgó keretszerződés nem tartozik a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontja szerinti szerződések kategóriájába, vagyis azokéba, amelyek tárgya ingatlanl kapcsolatos dologi jog vagy ingatlanbérlet.

- 13 E körülmények között az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [»Róma I«] rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontját, hogy a vállalkozás és fogyasztó között létrejött, teakfa és balzafa adásvételéről szóló olyan szerződések, amelyek célja a fák tulajdonjogának megszerzése annak érdekében, hogy azokat a megművelést követően kitermeljék és nyereségszerzési céllal értékesítsék, és amelyek e célból bérleti szerződést, valamint szolgáltatási szerződést tartalmaznak, az e rendelkezés értelmében vett »ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérletre vonatkozó szerződések[nek]« minősülnek?»

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 14 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan adásvételi szerződés, amely bérleti szerződést és szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést foglal magában, és olyan fákra vonatkozik, amelyeket kizárólag haszonszerzési célú kitermelésük érdekében ültettek bérelt földterületen, az e rendelkezés értelmében vett „ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérleti jogra vonatkozó szerződésnek” minősül.
- 15 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a „Róma I” rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerint a fogyasztói szerződés felei, azaz az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó által kötött szerződés, megválaszthatják a szerződésre alkalmazandó jogot, e választás azonban nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől – az e rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján jogválasztás hiányában alkalmazandó jog értelmében – megállapodás útján nem lehet eltérni.
- 16 Az említett rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja, amely a kérdést előterjesztő bíróság szerint alkalmazandó az alapeljárásra, előírja, hogy a fogyasztó által a vállalkozóval kötött szerződésre annak az országnak a joga az irányadó, ahol a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található, feltéve hogy a vállalkozó tevékenysége bármilyen módon ezen ország vagy több ország, köztük ezen ország területére irányul, és a szerződés e tevékenység körébe tartozik.
- 17 Egyébiránt a „Róma I” rendelet 6. cikkének (4) bekezdése felsorolja azokat az eseteket, amikor e 6. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó. Közelebbről, az említett 6. cikk (4) bekezdésének c) pontja előírja, hogy az (1) és (2) bekezdést nem kell alkalmazni olyan szerződésekre, amelyek tárgya ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérletre vonatkozó szerződések, kivéve a 94/47 irányelv szerinti, az ingatlanok időben megosztott használati jogára irányuló szerződéseket.
- 18 E körülmények között az osztrák jog alapeljárásban való alkalmazása attól függ, hogy az alapügyben szóban forgó szerződés a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében vett „ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérletre vonatkozó szerződés” fogalma alá tartozik-e.
- 19 Ezen előzetes megfontolásokra tekintettel kell meghatározni, hogy az olyan szerződés tárgya, mint amely az alapügy tárgyát képezi, az e rendelkezés értelmében vett ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérleti jogra irányul-e.

- 20 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a „Róma I” rendelet nem határozza meg sem az „ingatlanl kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérletre vonatkozó szerződés” fogalmát, sem pedig végeredményben az „ingatlanl kapcsolatos dologi jog” és az „ingatlan” fogalmát.
- 21 Az állandó ítélezési gyakorlat szerint az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést főszabály szerint az Unió egészében önállóan és egységesen kell értelmezni (2016. október 18-i Nikiforidis ítélet, C-135/15, EU:C:2016:774, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 22 Mivel a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontja nem tartalmaz utalást a tagállamok jogára, azt önállóan és egységesen kell értelmezni.
- 23 E tekintetben hozzá kell tenni, hogy az a tény, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló körülmények között ültetett fákat esetlegesen ingatlan dolgoknak lehet tekinteni a különböző nemzeti jogrendszerekben, semmilyen jelentőséggel sem bírhat.
- 24 Ami először is azt a kérdést illeti, hogy az alapügyben szóban forgó szerződés tárgya ingatlanl kapcsolatos dologi jog-e, emlékeztetni kell arra, hogy e szerződés értelmében a vállalkozó vállalja, hogy a földterületen ültetett fa tulajdonjogát kizárólag a kitermelés és az így nyert faanyag értékesítése céljából ruházza át a fogyasztóra.
- 25 Ahhoz, hogy az említett szerződés tárgyat képező tulajdonjog az „ingatlanl kapcsolatos dologi jog” fogalma alá tartozzon, az is szükséges, hogy e fákat a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a kitermelésüket megelőzően ingatlanoknak lehessen tekinteni.
- 26 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a tulajdonjog átruházása, amelyre a vállalkozó az alapügyben szóban forgó szerződés alapján köteles, nem arra a területre vonatkozik, amelyen az érintett fákat ültették, hanem kizárólag magukra a fákra. Bár e fákat valóban növekedésük céljából ültetik el e földterületen, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy e szerződés fő célja az említett fák kitermelését követően nyert fa eladásából származó bevétel elérése, amely fák tulajdonjoga csak az egyéniesítésük időpontjában száll át, amiről a vállalkozó a kitermelésükig és az így nyert faanyag értékesítéséig gondoskodik.
- 27 Közelebbről, az említett szerződéssel a felek megállapodtak abban, hogy a szóban forgó fákat kizárólag abból a célból ültették az érintett földterületen, hogy azokat a megnövekedésük után az így nyert faanyag értékesítése érdekében kitermeljék.
- 28 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy e fákat azon földterület művelése gyümölcsseinek kell tekinteni, amelyen azokat ültették. Jóllehet az ilyen gyümölcsök főszabály szerint azon földterület jogi sorsát követik, ahol az érintett fákat ültették, azok szerződéses úton kötelmi jogok tárgyat képezhetik, amelyekről e földterület tulajdonosa vagy birtokosa külön rendelkezhet anélkül, hogy érintené a tulajdonjogot vagy az említett földterülethez kapcsolódó más dologi jogokat. Márpedig az olyan szerződés, amelynek tárgyat egy földterület művelésének gyümölcssei képezik, nem tekinthető olyan szerződésnek, amelynek tárgya a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében vett „ingatlanl kapcsolatos dologi jog”.

- 29 Ebből következik, hogy a földterületről kizárólag a kitermelésük és az így nyert faanyag eladása céljából telepített fákra vonatkozó szerződés tárgya nem az e rendelkezés értelmében vett „ingatlanlansal kapcsolatos dologi jog”.
- 30 Másodszor azon kérdést illetően, hogy az alapügyben szóban forgó szerződés tárgya „ingatlanbérlet”-e, emlékeztetni kell arra, hogy e szerződés értelmében a fogyasztó bérbe veszi azt a földterületet, amelyen az érintett fákat elültették, amíg azok ott találhatók.
- 31 Ugyanakkor önmagában az ingatlanra, mint például a földterületre vonatkozó bérleti szerződés fennállása nem elegendő annak megállapításához, hogy e szerződés a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozik.
- 32 Ami ugyanis a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény (HL 1972. L 299., 32. o.) 16. cikke 1. pontjának a) alpontját illeti, amely az ingatlan bérletével kapcsolatos ügyekben annak a szerződő államnak a kizárólagos joghatóságát írja elő, ahol az ingatlan található, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az e rendelkezés értelmében vett bérleti szerződésnek való minősítéshez az érintett ingatlan és a szerződés közötti kellően szoros kapcsolat fennállása szükséges (lásd ebben az értelemben: 2005. október 13-i Klein ítélet, C-73/04, EU:C:2005:607, 26. pont).
- 33 Közelebbről a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az olyan összetett szerződés, amely az ügyfél által fizetett teljes ár ellenében nyújtott szolgáltatások összességére vonatkozik, mint például olyan szerződés, amely a bérleti szerződés tárgyát képező használati jog átruházásán túlmenő szolgáltatások nyújtását írja elő, kívül esik azon a területen, amelyen az e rendelkezésben foglalt kizárólagos joghatóság elvének létjogosultsága van, és nem minősül az ugyanezen rendelkezés értelmében vett tulajdonképpeni bérleti szerződésnek (lásd ebben az értelemben: 2005. október 13-i Klein ítélet, C-73/04, EU:C:2005:607, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Márpedig meg kell állapítani, hogy a „Róma I” rendelet (7) preambulumbekzdésének megfelelően e rendelet tárgyi hatályának és rendelkezéseinek koherenseknek kell lenniük a 44/2001 rendelettel. Mivel ez utóbbit hatályon kívül helyezte és felváltotta a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.), a koherencia ezen elve ez utóbbira is érvényes (2019. május 8-i Kerr ítélet, C-25/18, EU:C:2019:376, 36. pont).
- 35 Egyébiránt, mivel a 44/2001 rendelet a tagállamok egymás közötti viszonyában a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény helyébe lépett, a koherencia ezen elve ezen egyezményre is érvényes, feltéve azonban, hogy annak rendelkezései egyenértékűnek tekinthetők a 44/2001 rendelet és az 1215/2012 rendelet rendelkezéseivel.
- 36 A koherenciának az előző két pontjában felidézett elvére tekintettel a jelen ítélet 32. és 33. pontjában kifejtett megfontolásokat a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdése c) pontjának értelmezése során is figyelembe kell venni.
- 37 A jelen ügyben az alapügy tárgyát képező szerződés fő tárgya nem az érintett fákkal beültetett földterület bérlet keretében történő használatában áll, hanem – amint az a jelen ítélet 26. pontjában megállapításra került – az e fák kitermelését követően nyert faanyag eladásából származó bevétel elérésére irányul. Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból

kitűnik, az e szerződésben rögzített bérlet, amely csak az említett fák ültetéséhez való jogot foglalja magában, és nem jár e fák megszerzésétől elválasztható céllal, egyszerűen arra irányul, hogy lehetővé tegye az említett szerződésben előírt értékesítés és szolgáltatás teljesítését.

- 38 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az olyan szerződés, mint amelyről az alapügyben szó van, nem áll kellően szoros kapcsolatban az érintett földterülettel ahhoz, hogy azt a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében vett „ingatlanbérletnek” lehessen minősíteni.
- 39 A fentiek összességére tekintettel azt a választ kell adni a feltett kérdésre, hogy a „Róma I” rendelet 6. cikke (4) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan adásvételi szerződés, amely bérleti szerződést és szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést foglal magában, és olyan fákra vonatkozik, amelyeket kizárólag haszonszerzési célú kitermelésük érdekében ültettek bérlet földterületen, nem minősül az e rendelkezés értelmében vett „ingatlannal kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérleti jogra vonatkozó szerződésnek”.

A költségekről

- 40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma I”) 6. cikke (4) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan adásvételi szerződés, amely bérleti szerződést és szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést foglal magában, és olyan fákra vonatkozik, amelyeket kizárólag haszonszerzési célú kitermelésük érdekében ültettek bérlet földterületen, nem minősül az e rendelkezés értelmében vett „ingatlannal kapcsolatos dologi jogra vagy ingatlanbérleti jogra vonatkozó szerződésnek”.

Aláírások